

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/108/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222202550
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6222202550.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX B. D., proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX B. D., adresa na doručovanie G. H. D. I. XXX, XXX XX D. I., v konaní o žalobe žalovaného na obnovu konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 11C/16/2021, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. VK-11C/68/2022 – 70 zo dňa 23. mája 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania a v závislom III. výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdzuje.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu žalovaného na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 11C/16/2021 odmietol (I. výrok); návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/16/2021-63 zo dňa 01.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/78/2022-112 zo dňa 27.10.2022 zamietol (II. výrok) a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania (III. výrok).

2. Z obsahu spisu a z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný sa žalobou došlou na súd prvej inštancie dňa 29.09.2022 domáha obnovy konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 11C/16/2021 z dôvodu uvedeného v ust. § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“), t.j. z dôvodu, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôvod obnovy konania videl žalovaný v tom, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v pôvodnom konaní, nakoľko súd nevyužil všetky prostriedky, aby sa o pôvodnom konaní dozvedel, bol o ňom upovedomený. Nepoprel síce, že adresu trvalého pobytu má naďalej evidovanú na ulici C. XXX/XX, XXX XX B. D., uviedol však, že na adrese trvalého pobytu sa od rozvodu manželstva nezdržuje. Tvrdil, že v predchádzajúcich súdnych konaniach, ktorých bol účastníkom, písomnosti vždy preberal. Poukázal na konanie o rozvod manželstva, konanie o určenie manželského výživného, v ktorých mu súdne písomnosti boli doručované na adresu do J. K. B. prostredníctvom jeho švagrinej. Na adrese svojej švagrinej v J. K. B. preberal súdne písomnosti do jari 2021, o čom bola žalobkyňa informovaná. Zdržiava sa trvalo v lokalite D. I., kde má na pozemkoch postavenú chatu a zásielky si preberá na tamjšej

pošte. Žalobkyňa zámerne súdu neuviedla informácie o jeho osobe. Mala vedomosť, že na pôvodnej korešpondenčnej adrese v J. K. B. už nepreberá písomnosti. Niekoľkokrát s ňou komunikoval a oznámil jej zmenu adresy. Poukázal tiež na to, že používa nezmenené telefónne číslo aj na komunikáciu so žalobkyňou. O tom, že bol stranou sporu v pôvodnom konaní sa dozvedel náhodným nahliadnutím do katastra nehnuteľností a z obsahu rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/16/2021-63 zo dňa 01.03.2022, z ktorých zistil, že k pozemkovým nehnuteľnostiam evidovaným na príslušných listoch vlastníctva pre katastrálne územie B. D. I. ma zapísané vlastnícke právo už len žalobkyňa. Žalovaný mal za to, že žalobu na obnovu konania podal v zákonnej lehote.

3. Pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré nemohol uplatniť v pôvodnom konaní, tieto vymedzil v konaní o žalobe na obnovu konania tak, že došlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto nebol dôvod na jeho súdne vyporiadanie. Ďalej uviedol, že ku dňu rozvodu manželstva nebol vlastníkom motorového vozidla zn. L., ktoré nadobudol až po úhrade všetkých leasingových splátok, leasing bol ukončený ku dňu 05.08.2019, preto motorové vozidlo nepatrí do BSM (manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo právoplatne rozvedené dňa 24.09.2018). Naopak byt na C. XXX/XX B. B. D. bol financovaný z prostriedkov BSM a mal patriť do masy BSM. Taktiež bol názoru, že bol zviazaný nezákonne na zapltenie vyrovnacieho podielu žalobkyne čiastkou 6 500,- €.

4. Žalovaný zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti právoplatného rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/16/2021-63 zo dňa 01.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 16Co/78/2022-112 zo dňa 27.10.2022 vydaných v pôvodnom konaní o vyporiadanie BSM.

5. Žalobkyňa vo vyjadreniach v konaní o žalobe na obnovu konania poprela, že by mala vedomosť o zmene bydliska žalovaného. Mala za to, že pokiaľ došlo k zmene miesta skutočného pobytu žalovaného, túto mal včas oznámiť alebo požiadať poštu o uloženie zásielok. Na mieste jeho aktuálneho bydliska v D. I. sa pošta nachádza. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 278/2011 zo dňa 16.06.2011, ktoré sa dotýka problematiky doručovania písomností vrátane fikcie doručenia. Mala za to, že dôkazné bremeno preto niesla v predmetnom konaní žalovaná strana.

6. Ku skutočnostiam uvádzaným žalovaným, ktoré podľa neho nemohol použiť v pôvodnom konaní žalobkyňa uviedla, že žalovaný neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, pre ktoré by súd mal žalobe vyhovieť a obnovu konania povoliť. Žalovaný neposkytol potrebnú súčinnosť k zapísaniu dohody o vyporiadaní BSM do katastra nehnuteľností, preto nedošlo k mimosúdnej vyporiadaniu BSM dohodou. Pozemkové nehnuteľnosti totiž nemožno zapísať do katastra nehnuteľností na základe čestného prehlásenia. Žalovaný nedodrжал podmienky ústneho dohovoru a nepodal návrh na zrušenie vecného bremena, preto k dohode o vyporiadaní BSM nakoniec nedošlo. Ďalej uviedla, že žalovaný sa stal majiteľom osobného motorového vozidla zn. L. už dňa 10.08.2009 a leasingové splátky platil aj počas trvania manželstva, keďže rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť až dňa 24.09.2018. Značná časť spoločných finančných prostriedkov bola investovaná do rekonštrukcie chaty žalovaného v D. I..

7. Z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 11C/16/2021 súd prvej inštancie zistil nasledovné skutočnosti:

8. Žaloba o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva bola podaná žalobkyňou na Okresný súd Veľký Krtíš dňa 06.04.2021. Žalobkyňa v konaní uviedla adresu trvalého pobytu žalovaného „C. XXX/XX, XXX XX B. D.“ a jeho korešpondenčnú adresu „M. N. – XX/X – XXX, byt č. XXX, XXX XX J. K. B.. Súd žalobu s prílohami a výzvou na vyjadrenie k nej doručoval na korešpondenčnú adresu žalovaného, na ktorej si žalovaný súdnu zásielku v odbernej lehote neprevzal, táto bola vrátená súdu dňa 24.05.2021. Rovnako boli z tejto adresy súdu vrátené aj ďalšie zásielky, a to dňa 14.10.2021 a 04.11.2021. Následne súd v pôvodnom konaní vyšetroval skutočný pobyt žalovaného za účelom doručenia žaloby. Z oznámenia G. G. I. J. K. B. zo dňa 22.06.2021 vyplynulo, že žalovaný sa na korešpondenčnej adrese nezdržiava, bola na nej zastihnutá len príbuzná žalovaného - E. F.. Menovaná poskytla informáciu o pobyte žalovaného v D. I.. Tam sa však žalovaného nepodarilo vypátrať. Žalovaný bol taktiež trvalo nekontaktný na jeho telefónnom čísle a nepreberal písomnosti ani na dlhodobu registrovanú adresu trvalého pobytu, z ktorej boli súdne zásielky taktiež vrátené súdu s poznámkou doručovateľa „adresát je neznámy“. Preto pri doručovaní žaloby v pôvodnom konaní o vyporiadanie BSM súd následne postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP, teda na úradnej tabuli súdu bolo dňa 14.09.2021 zverejnené písomné oznámenie o podanej žalobe a žalobu súd považoval za doručenie uplynutím 15-dňovej lehoty od jej zverejnenia. Ďalšie písomnosti doručoval žalovanému v zmysle § 116 ods. 3 CSP na adresu registrovaného trvalého pobytu. Takto doručoval žalovanému aj predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 01.02.2022 (správne 01.03.2022, pôvodný termín 01.02.2022 bol zrušený z dôvodu pracovnej prekážky na strane zákonného sudcu – poznámka odvolacieho súdu), ktoré si nevyzdvihol, čím sa považovalo za doručenie fikciou ku dňu 03.02.2022.

O termíne súdneho pojednávania nebolo možné žalovaného upovedomiť ani telefonicky, preto sa na pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovil. Súd následne vo veci rozhodol rozsudkom dňa 01.03.2022, ktorého písomné vyhotovenie doručoval žalovanému na adresu trvalého pobytu evidovanú v registri obyvateľov. Rovnakým spôsobom doručoval žalovanému aj nadväzujúce súdne rozhodnutia - uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok zo dňa 30.06.2022 a uznesenie o výške náhrady trov konania zo dňa 01.08.2022. Rozsudok vyhlásený v pôvodnom konaní nadobudol právoplatnosť v I., II. a IV. výroku dňa 13.05.2022 a v III. výroku dňa 17.05.2022. Žalovaný nahliadol do súdneho spisu vo veci sp. zn. 11C/16/2021 dňa 14.09.2022 a požiadal o kópiu rozsudku a uznesenia o výške náhrady trov. Následne doručil súdu písomne podanie označené ako „odvolanie/žaloba na obnovu konania so žiadosťou o odklad vykonateľnosti“. Toto podanie posúdil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v konaní vedenom pod sp. zn. 16Co/78/2022 podľa obsahu sčasti ako odvolanie, ktoré odmietol ako oneskorene podané a sčasti ako žalobu na obnovu konania, pričom dal súdu prvej inštancie pokyn zaoberať sa ňou.

9. Pokiaľ ide o iné súdne konania, na ktoré poukázal žalovaný, a to konanie o rozvod manželstva vedené na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 11Pc/8/2018, konanie o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky sp. zn. 2Pc/28/2018 a konanie o manželské výživné sp. zn. 2Pc/4/2018, vo všetkých týchto konaniach žalovaný deklaroval nezmenenú adresu trvalého pobytu C. XXX/XX, XXX XX B. D.. V konaní o rozvod manželstva uvádzal tiež doručovaciu adresu M. X, XX/XXX, XXX XX J. K. B.. Predvolanie na pojednávanie a rozvodový rozsudok zo dňa 04.09.2018 na uvedenej adrese však neprevzal a neoznámil ani na výzvu súdu inú adresu na preberanie písomností, rozsudok si prevzal až na Informačnom centre Okresného súdu Veľký Krtíš. Obdobne vo veci manželského výživného bol rozsudok doručený prostredníctvom G. I. J. K. B..

10. Súd prvej inštancie podotkol, že adresu trvalého pobytu evidovanú v registri obyvateľov má žalovaný od 27.03.1998. Iná adresa trvalého pobytu nevyplývala ani z iných súdnych konaní. Žalovaný potvrdil, že adresu trvalého pobytu má naďalej registrovanú nezmeneným spôsobom.

11. Súd pre inštancie taktiež poukázal na to, že z listín pripojených k žalobe na obnovu konania vyplýva, že žalovaný so žalobkyňou a jej právnym zástupcom pred začatím sporu vo veci vyporiadania BSM na účely komunikácie uvádzal registrovanú adresu trvalého pobytu a žiadnu zmenu tejto adresy počas pôvodného konania sp. zn. 11C/16/2021 neoznámil a nevyplýva ani z aktuálnej lustrácie v registri obyvateľov.

12. Na základe takto vykonaného dokazovania s poukazom na ustanovenie § 400 a § 403 ods. 1 a 2 CSP mal súd prvej inštancie za to, že žalobu na obnovu konania podal oprávnený subjekt, nakoľko žalovaný v pôvodnom konaní nebol úspešný a žaloba na obnovu konania bola podaná včas, čo vyvodil z toho, že žaloba na obnovu konania bola súdu doručená dňa 29.09.2022 a žalovaný sa o dôvode obnovy konania dozvedel 14.09.2022, kedy nahliadol do súdneho spisu a prevzal si kópiu rozsudku vo veci samej. Odvtedy podľa názoru súdu prvej inštancie mohol dôvod obnovy konania uplatniť.

13. Súd prvej inštancie bol však názoru, že žaloba žalovaného na obnovu konania je zjavne nedôvodná. K tomuto záveru dospel na základe toho, že žalovaný mohol skutočnosť ním uvádzanú v žalobe na obnovu konania, ako aj dôkazy ním predložené použiť v pôvodnom konaní, nie je teda naplnený dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, pri ktorom jednou z jeho podmienok je, že ich nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny. Podotkol, že otázka zavinenia sa posudzuje striktno z procesného hľadiska. Žalovaný vedel, že jeho manželstvo so žalobkyňou bolo právoplatne rozvedené dňa 24.09.2018, čím došlo k zániku BSM. Po rozvode manželstva prebehli rokovania o vyporiadaní zaniknutého BSM, ktoré však nevedli k záväznej dohode. Obsah neformálneho dohovoru nebol premietnutý s právnymi účinkami v žiadnom akte. Žalovaný preto mohol opodstatnene očakávať, že vyporiadanie BSM vykoná súd. V nadväzujúcej komunikácii so žalobkyňou žalovaný uvádzal adresu trvalého pobytu, túto uvádzal aj v konaní o rozvod manželstva, v konaní o určenie manželského výživného a v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Táto adresa trvalého pobytu doposiaľ zmenená nebola. Žalovaný v predchádzajúcich konaniach oznámil korešpondenčnú adresu v J. K. B., nedoložil však, nepreukázal, že by žalobkyňa mala vedomosť o zmene tejto korešpondenčnej adresy. Súd prvej inštancie mal za to, že ak pred začatím konania o vyporiadanie BSM došlo k zmene skutočného bydliska žalovaného a jeho korešpondenčnej adresy, bolo jeho povinnosťou, aby zabezpečil doručovanie poštových zásielok na aktuálnej adrese aj v mieste jeho trvalého pobytu. V opačnom prípade z procesného hľadiska žalovaný zodpovedá za to, že skutočnosť tvrdené v konaní o žalobe na obnovu konania nemohol vlastnou vinou použiť v pôvodnom konaní. Súd je totiž povinný po preverení skutočného pobytu žalovaného doručovať písomností na základe zákonnej fikcie na adresu, ktorú má osoba evidovaná v konkrétnom verejnom registri (tzv. povinná doručovacia adresa). Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalovaný bol v pôvodnom konaní nečinný, vlastnou vinou na svoju obranu nevyužil

včas procesné prostriedky, ktoré mu poskytuje Civilný sporový poriadok. Podotkol, že odvolací súd dôsledne preveril procesný postup okresného súdu v odvolacom konaní vedenom na základe odvolania proti rozsudku vydanému v pôvodnom konaní, zvlášť postup pri doručovaní žaloby žalovanému a nadväzne pri doručovaní predvolania na pojednávanie a súdnych písomností, ktorý považoval za zodpovedajúci Civilnému sporovému poriadku, a preto odvolanie ako oneskorene podané odmietol. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na charakter žaloby na obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku predstavujúceho výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí nečinnosť žalovaného v pôvodnom konaní nemožno nahrádzať v konaní o žalobe na obnovu konania. V opačnom prípade by bola popretá základná vlastnosť právoplatného súdneho rozhodnutia spočívajúca v jeho nezmeniteľnosti, čo je garanciou princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný hodnoverne nepreukázal dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP, a preto žalobu žalovaného na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 413 ods. 1 písm. e) CSP ako zjavne nedôvodnú odmietol.

15. Vzhľadom na odmietnutie žaloby na obnovu konania nevidel súd prvej inštancie dôvod na vyhoviecie návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/16/2021-63 zo dňa 01.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 16Co/78/2022-112 zo dňa 27.10.2022. Dodal, že žalovaný návrh na odklad vykonateľnosti ani neodôvodnil žiadnymi okolnosťami hodnými osobitného zreteľa, pre ktoré môže súd v zmysle § 412 ods. 1 CSP odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Preto tento návrh žalovaného zamietol.

16. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu v konaní. Mal za to, že žalobkyňa bola v spore úspešná v plnom rozsahu, keďže žaloba žalovaného na obnovu konania bola odmietnutá. Preto žalovanému ako neúspešnej strane sporu uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o výške náhrady týchto trov.

17. Proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval podľa obsahu odvolania za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Žalovaný uviedol v odvolaní väčšinovo skutočnosti týkajúce sa pôvodného konania (sporný pozemok mu bývala manželka darovala, resp. predala za 500,- €, na motorové vozidlo mu požičala jeho dcéra, o čom predložil jej čestné prehlásenie a o čom žalobkyňa vedela, preto tieto nepatria do BSM, uviedol, že v J. K. B. vlastnil trojizbový byt, ktorý potom ako prišiel bývať do B. D. vymenil za garsónku v J. K. B. a doniesol do D. 230 000,- Sk, za tri roky predal aj tú za 190 000,- Sk. Peniaze išli do manželkinho obchodu s obuvou, splácania ceny bytu a jeho rozsiahlej rekonštrukcie. Podľa žalovaného je predstavou žalobkyne, že to, čo zostalo vo B. D. jej a že on sa má o jeho vlastníctvo s ňou deliť. Preto podľa žalovaného nechcela, aby vedel o nejakom súdnom spore, čo sa jej podarilo.

19. Žalovaný trval na tom, že dňa 20.11.2020 sa stretol so žalobkyňou, pri rozhovore pred okresným úradom sa ho pýtala na švagrinú, na ktorej adresu mu posielala poštu, pričom jej povedal, že švagriná sa sťahuje k dcére do I.. V lete 2020 sa aj odsťahovala. Žalobkyňa teda vedela, že žiadne písomnosti na adrese jeho švagriny preberať nebude, keďže tam nebude bývať.

20. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a aby súd uložil žalobkyni (zrejme po povolení obnovy pôvodného konania – poznámka odvolacieho súdu) povinnosť predložiť doklady, kedy a ako splácala byt, v ktorom býva a ako platila jeho rekonštrukciu a kúpu nového nábytku.

21. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa väčšinovo taktiež venovala otázke, čo patrí do BSM, reagovala na tvrdenia žalovaného v tomto smere ohľadne pozemku a motorového vozidla a predkladala dôkazy.

22. Pokiaľ ide o korešpondenciu a jej (ne)vedomosť o situácii švagriny žalovaného, trvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Uviedla, že žalovaný mohol, ako tvrdí, že sa rozprávali pred okresným úradom, kde bola prítomná aj matka jej nevesty povedať, kde mu treba zasielať korešpondenciu.

23. Žalobkyňa podľa obsahu vyjadrenia navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

24. Žalovaný v odvolacej replike sa opätovne vyjadroval k pozemku a motorovému vozidlu. Podotkol, že sudca sa na pojednávaní (zrejme v tomto konaní o žalobe na obnovu konania – poznámka odvolacieho súdu) vyjadril, že to nie je predmetom sporu. Preto nevie, na čo tam vlastne boli. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy ani jeho poukaz na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/169/2019 zo dňa 12.08.2021 riešiace otázku čiastkovej dohody ohľadne vyporiadania BSM. Ďalej uviedol, že písomne aj pred začatím

pojednávania žiadal o sprístupnenie pôvodného návrhu (žaloby o vyporiadanie BSM – poznámka odvolacieho súdu), ktorý mu bol predložený súdom na pojednávaní, takže si ho mohol prečítať až doma.

25. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na to, aby určil, čo patrí a nepatrí do BSM.

26. Žalobkyňa sa v odvolacej duplike opätovne vyjadrovala k tvrdeniam žalovaného ohľadne pozemku a motorovému vozidlu a dôkazom ním predloženým. Vzniesla požiadavku, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 500,- € za urážku na cti, pretože v odvolacej replike povedal, že je osobnou priateľkou pána N. M., ktorý vypracoval odhad trhovej ceny pozemku. Na záver odvolacej dupliky žiadala, aby v prípade kladného rozhodnutia v jej prospech súd zaviazal žalovaného na vyplatenie vymáhanej čiastky 7 961,57 € v hotovosti do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

27. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 ods. 1 CSP po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, len z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 CSP, ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v I. výroku o odmietnutí žaloby žalovaného na obnovu konania je vecne správne a je potrebné ho preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k I. výroku vo veci samej, na toto poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného uvádza:

28. Strany sporu vzhľadom na obsah ich podaní v odvolacom konaní zrejme nie celkom pochopili, čo je predmetom tohto konania o žalobe na obnovu pôvodného konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 11C/16/2021, resp. v akom štádiu sa toto konanie pred súdom prvej inštancie skončilo. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje (nakoľko to už konštatoval súd prvej inštancie), že žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, na ktorého úspešné uplatnenie, t.j. dosiahnutie povolenia obnovy pôvodného konania musí byť naplnený aspoň jednej z dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedený v ust. § 397 CSP. Ak súd žalobe na obnovu konania nevyhovie (v zmysle § 413 ods. 1 CSP ju uznesením ako zjavne nedôvodnú odmietne, čo je tento prípad, alebo v zmysle § 414 CSP rozsudkom obnovu konania zamietne), niet dôvodu zaoberať sa meritórne skutočnosťami a dôkazmi týkajúcimi sa pôvodného konania (v tomto prípade konania o vyporiadanie BSM), pretože obnova pôvodného konania nebola povolená. Len v prípade, že súd rozsudkom obnovu pôvodného konania povolí, dochádza v zmysle § 416 CSP k opätovnému prejednaniu veci, v rámci ktorého súd prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní, ako aj v obnovenom konaní. Až v tomto štádiu konania má právny význam posudzovanie skutočností a dôkazov z hľadiska, či pôvodné žalobou na obnovu konania napadnuté rozhodnutie (v tomto prípade rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/16/2021-63 zo dňa 01.03.2022) je vecne správne (v takom prípade súd v zmysle § 417 ods. 1 CSP rozsudkom zamietne návrhu na jeho zmenu) alebo nie (v takom prípade v zmysle § 417 ods. 2 CSP súd pôvodné napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, novým rozhodnutím nahradí pôvodné rozhodnutie).

29. Na to, aby žalovaný v tomto konaní dosiahol zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. prípadne povolenie obnovy pôvodného konania, musel by v odvolaní napádať závery súdu prvej inštancie o nenaplnení dôvodu na obnovu konania vyplývajúceho zo žaloby na obnovu konania, v tomto prípade dôvodu podľa § 397 písm. a) CSP. Súd prvej inštancie totiž svoje rozhodnutie založil na nesplnení, resp. nepreukázaní jednej z kumulatívnych podmienok stanovených týmto zákonným ustanovením pre povolenie obnovy konania, a to, že žalovaný bez svojej viny nemohol skutočnosti a dôkazy ním uvádzané až v žalobe na obnovu konania použiť v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný si svojou pasivitou, nekonaním zaviniť vzniknutú situáciu, t.j. že sa nezúčastnil pôvodného konania. Proti tomuto záveru sa žalovaný bráni len tým, že naďalej tvrdí, že žalobkyňa mala vedomosť o jeho adrese skutočného pobytu, resp. bydliska v čase začatia, ako aj v priebehu pôvodného konania o vyporiadanie BSM, túto skutočnosť však súdu neoznámila. Súd prvej inštancie správne poznamenal, že ak pred začatím konania o vyporiadanie BSM došlo k zmene skutočného bydliska žalovaného a jeho korešpondenčnej adresy, bolo povinnosťou žalovaného, aby zabezpečil doručovanie poštových zásielok na aktuálnej adrese aj v mieste jeho trvalého pobytu, napr. formou využitia poštovej služby doposielania zásielok z adresy trvalého pobytu na ním zvolenú adresu, t.j. napr. na poštu, alebo G. H. B. D. I.. V zmysle § 33 ods. 1 písm. f) zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení adresát má právo na doposlanie poštovej zásielky na oznámenú adresu v rozsahu a spôsobom podľa poštových podmienok. Už tým, že si bol žalovaný vedomý skutočností, že na adrese trvalého pobytu, ani na

bývanej korešpondenčnej adrese sa od určitého času (dlhodobo) nezdržiava, v záujme ochrany svojich práv do budúcnosti, aby bol upovedomený štátnymi orgánmi (nielen súdom) o dôležitých skutočnostiach, napr. aj o súdnom konaní o vyporiadanie BSM, mal minimálne danú poštovú službu využiť. Tým, že tak neučinil a prípadne sa spoľahol na protistranu, že súdu adresu jeho aktuálneho pobytu oznámi (pričom nebolo preukázané, len žalovaným tvrdené, že žalobkyňa o tejto jeho adrese mala vedomosť), vlastnou vinou nemohol skutočnosti, ktoré tvrdí v tomto konaní a dôkazy na ich preukázanie použiť v pôvodnom konaní o vyporiadanie BSM. Vlastnou vinou sa teda pripravil o možnosť o danom konaní sa dozvedieť a zúčastniť sa na ňom. Žalobkyňa hájila v pôvodnom konaní o vyporiadanie BSM svoje záujmy (keďže sa v konečnom dôsledku právne účinným spôsobom na vyporiadanie BSM so žalovaným nedohodla), jej záujmy boli v konflikte so záujmami protistrany (žalovaného), preto od nej nebolo možné očakávať, že oznámi súdu adresu reálneho zdržiavania sa protistrany, aj keby o nej mala vedomosť (čo v konaní nebolo preukázané, zostalo to len v rovine tvrdení žalovaného). Ako už konštatoval Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č. k. 16Co/78/2022-112 zo dňa 27.10.2022 o odmietnutí odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/16/2021-63 zo dňa 01.03.2022 Okresný súd Veľký Krtíš v pôvodnom konaní pri zisťovaní pobytu žalovaného a doručovaní súdnych zásielok postupoval v súlade s procesnými pravidlami stanovenými Civilným sporovým poriadkom (§ 106 ods. 1 písm. a), § 116 ods. 1 až 3 a § 111 ods. 3 CSP). Žalovaný nebol ani na jeho telefónnom čísle napriek viacerým pokusom skontaktovaný, v záhradkárskej osade v D. I. a priľahlom okolí bol neúspešne zisťovaný jeho pobyt. Preto odvolací súd v danom odvolacom konaní konštatoval, že nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že zo strany Okresného súdu Veľký Krtíš neboli využité všetky možnosti upovedomiť žalovaného o existencii súdneho konania o vyporiadanie BSM.

30. Žalovaný v odvolaní osobitne proti týmto skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie nenamietal, opätovne sa odvolával len na údajnú vedomosť žalobkyne o jeho aktuálnej adrese pobytu v D. I. (napadol teda len skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že žalobkyňa o tejto adrese nemala vedomosť, resp. táto vedomosť nebola v konaní preukázaná). Relevantne tak nevyvrátil záver súdu prvej inštancie, že svojou vinou nemohol v pôvodnom konaní uplatniť skutočnosti a dôkazy, ktoré uplatňuje v konaní o žalobe na obnovu konania. Keďže nebol naplnený, resp. žalovaným ako podávateľom žaloby na obnovu konania preukázaný ním tvrdený dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, súd prvej inštancie správne žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, teda obnovu konania nepovolil. Preto je bez právneho významu odvolacia argumentácia žalovaného a žalobkyne týkajúca sa toho, čo (ne)patrilo do BSM. Pôvodné konanie je totiž právoplatne skončené a dôvody na jeho obnovu neboli vzhladnuté. Preto sudca súdu prvej inštancie správne upozornil žalovaného, že pokiaľ k obnove konania nedôjde, nie je predmetom sporu, či pozemok, resp. motorové vozidlo patria do BSM. Taktiež žiadosť žalovaného v odvolaní, aby súd uložil žalobkyňi povinnosť predložiť doklady, kedy a ako splácala byť, v ktorom býva a ako platila jeho rekonštrukciu a kúpu nového nábytku by mala význam len v prípade povolenia obnovy konania. Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie nebol povinný ani osobitne reagovať na odkaz žalovaného na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/169/2019 zo dňa 12.08.2021 riešiace problematiku čiastočného vyporiadania BSM dohodou. Taktiež žalobné žiadosti žalovanej v odvolacej duplike na priznanie finančného zadosťučinenia voči žalovanému za údajnú urážku na cti, či zaviazanie žalovaného na zaplatenie nejakej vymáhanej čiastky, nie sú predmetom tohto konania o žalobe na obnovu konania.

31. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že súc viazaný odvolacími dôvodmi sa osobitne nezaoberal závermi súdu prvej inštancie o včasnosti podania žaloby na obnovu konania.

32. Žalovaný v odvolaní osobitne nenapádal II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní, preto má odvolací súd za to, že tento výrok, ktorý nie je závislým výrokom od rozhodnutia o žalobe na obnovu konania, nebol odvolaním dotknutý a nadobudol právoplatnosť, nepodliehal teda prieskumu odvolacieho súdu.

33. Odvolací súd preskúmal v zmysle § 379 písm. a) CSP len od I. výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania závislý III. výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

34. Súd prvej inštancie rozhodol v uznesení o nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanému podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP) vykonateľným výrokom, v ktorom uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania a uviedol, v akej lehote má byť náhrada trov konania zaplatená. Preto je aj III. výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nároku žalobkyne na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanému, ktorý nemal v konaní úspech vecne správny, a preto aj tento výrok odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

35. Odvolací súd z rovnakého dôvodu s poukazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku žalobkyne na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému. Žalobkyňa bola totiž v plnom rozsahu úspešná aj v odvolacom konaní, nakoľko odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).